

[Gottschalck-Hansen.]

ikke at opfatte som en udfordring til vor nabo mod syd. Det ville jo være tåbeligt, når vi har så mange ting tilfælles; vi har forsvarsfællesskab og vil gerne udbygge økonomiske forhold. Det er heller ikke et modspil til Kiel. Der er ganske enkelt tale om respekt for en landsdels særegne kultur. Nu har jeg siddet så tilpas længe i finansudvalget, at jeg har været med til at bevilge adskillige, ret store beløb til kulturelt arbejde, netop i det område, der her er tale om. Der findes mange gymnasieskoler, der findes seminarier, og med den udvikling, der er i universitetsuddannelsen, vil seminarieuddannelsen jo også kunne give adgang til universiteterne. Og selv om forholdet til vort naboland forhåbentlig bliver endnu bedre, end det er, så vil der alligevel være behov for, at man bevarer og respekterer den særegne kultur, der er i et grænse-land. Jeg synes, at en lærestol i samfunds-økonomi, i historie, i humaniora, i filosofi, i alle disse videnskaber, som ikke må blive stedbørn i fremtidens udvikling, passende kunne placeres i grænseområdet.

Jeg vil gerne, at vi i partiet venter med at tage stilling til, om det skal være Ålborg, Roskilde, eller hvilke andre muligheder der måtte være. Jeg kan godt se, at der er saglige motiveringer for de her nævnte steder. Jeg ville jo være uærlig, hvis jeg ville fortie, at jeg personlig synes, at tanken om at vælge Roskilde er meget god og værdifuld, men her taler jeg nu ikke på partiets vegne. Der kan også siges meget godt om Ålborg, og i det hele taget synes jeg, at det, som fru Lis Groes sagde det, er al ære værd, at ikke alene byerne melder sig, men at også repræsentanterne for områderne virkelig har gjort et forarbejde. Når vi ikke har noget landsting, hvor den lokale repræsentation er en selvfølge og en forudsætning, så må folketingets medlemmer helhjertet gå ind for de synspunkter, som er rigtige, og det kan jeg kun respektere.

Jeg vil altså meget gerne på mit partis vegne give tilslutning til den første del af § 1, altså at udbygningen af de tre bestående universiteter sker og sker nu. Det er en hastesag, det har hr. Axel Kristensen ret i. Det vil vi meget gerne være med til, og så beder vi ministeren om at se venligt på vort forslag om det fjerde universitet i Haderslev,

som vi gerne vil uddybe og drøfte videre i udvalget. Vi vil så i øvrigt håbe, at vi på saglighedens grundlag kan nå noget virkelig værdifuldt og godt. Jeg lægger også meget vægt på, at fantasien, kombinations- evnen og strukturforandringen bliver en realitet nu, hvor uddannelsen, ikke alene den elementære, men også den højere, vitterlig er i støbeskeen.

Grethe Philip: Der klages undertiden over, at lovttekster er vanskelige at forstå. Denne vil ikke danne nogen undtagelse. Hvis man læser de to paragraffer, som lovforslaget omfatter, alene, så vil det være meget svært at se, hvad der egentlig ligger i formuleringen om, at planlægningen af de højere uddannelser omfatter spørgsmålet om oprettelse af nye centre for højere uddannelser ved Esbjerg, Roskilde og Ålborg. Hvorfor så kryptisk, hr. undervisningsminister?

Læser man lovforslaget sammen med fremsættelsen og bemærkningerne til lovforslagsteksten, er det dog alligevel nogenlunde klart, hvad der er hensigten med lovforslaget. Ministeren har foretaget et udspil til en debat om vor fremtidige universitetsplanlægning på grundlag af den indstilling, der foreligger fra planlægningsrådet, og han beder nu folketinget tage stilling til, hvor de næste 3 centre for den højere uddannelse skal ligge. Jeg må forstå det sådan, at ministeren selv i en forsigtig form foreslår, at man følger planlægningsrådets enstemmige indstilling om, at centrene skal ligge i områderne ved Esbjerg, Roskilde og Ålborg.

Bag lovforslaget ligger et ønske om at få lagt en målsætning fast både for, hvor mange universitetspladser vi har brug for, hvor mange universiteter vi derefter skal stille imod, og endelig, hvor de nye universiteter skal ligge. Når placeringen allerede skydes frem nu, er det vel nok direkte i forbindelse med henvendelsen fra det sydlige Jylland til ministeren om at få fremmet afgørelsen af spørgsmålet om beliggenheden. Men også uden denne henvendelse er det sikkert hensigtsmæssigt på et ret tidligt tidspunkt at få klaring på, hvor vi skal lægge de nye uddannelsescentre. Der er så store lokale og kulturelle interesser forbundet hermed, at det ville give anledning til et evigt tov-